

ל' א מ"י פ"ז מכתות
 סוכת קלה ע' כ' קמג
 בעדן מג טומ"ע ק"ה קמיין
 מיליגן קש"ה:
 לא ב מ"י פ"ט מס' מאל
 סכתה ה' לילה כ' קמג
 בעדן כת טומ"ע ק"ה קמיין
 רעד קש"ה:
 לב ג מ"י פ"ז מס' מאל
 מלחמות קלה ע' כ' קמג
 לא ד מ"י פ"ט מס' מאל
 לא ג' מ"י פ"ט מס' מאל
 לא ח' מ"י פ"ט מס' מאל

תורה אוור השלים

1. חלק בחלק יאכלו בלבד ממזכיר על דברם מה תחצובות:
2. וכל מנהה אשר תטאפה בתנורו וכל נעשה במרוחשת ועל מחבת לבךן המקריב אותה לו ויקרא ז ט

טול שמי מלות נגד מה שנוטל
כל ימות השנה הנכנס
בtabberta, נמצא משמר היוצא
הנקננס נוטל י' חלות,

עוד כזודה למלכיז נעל [נ:ג] מודל
כח ווכך: מסטס נפקו לפן מקרייך
ילטערן לוייזי צהן זו סוס עזודה
וילן גענדעטן ויטלוקו: ס"ל נדר

יב הַלְלוּ לִפְיָה בְּדִרְיוֹ דְּבִין וְלֹא נִפְיָה
טֻמְעִי צִים קָלָל:

וְהַלְכָתָא סָכוֹת אֲחָתָב זָמָן, וְלֹא
חַיְשֵׁין נְקָם מִמְּנִי
לְקַמְתִּי טַלְעַמְתָּא מֵהָא סִינְקָן חַמְמָן לְגַע
חַסְכָּגָג נָמִי לְמָס פֶּנְיָס חַזְמָגָג רַיִס
לְגַע פִּי שָׂאָס מְצָבָת שַׁעֲדָלָת:
צָוִילָה

מןאי ובית היל בஸודה בית
ב- על היין ובית היל אומרים
שמאוי אומרים מברך על היום
וא כבר קידש היום ועדין
ו ואחר כך מברך על היום
על היין תדורה וברכת היום אינה
רב אמר כבית שמאוי ורבה
ב- אני דאמרי אפלו לבית
לאלא שהיין גורם לקידושא
נון סוכה ורבה בר בר חנה
כאן לא אמרו בית שמאוי
אי לאו סוכה מי לא אמרנן
חמיין והא הכא דחמיין עיקר
תיתיבתא רב אמר לך רב
נא שאלו אומר היל' חמץ
דבררי רב דאמר סוכה ואחר
בריה דרב אידי אמר סוכה
נמר שומנו קבוע [ובו'] ושאר
בר של צבור ושעריו עבדות
אתו קיין המובה: מהני'
יה הוי כל המשמעות שווות
פסיק] בינוים משמר שומנו
שתים יובשאר ימות השנה
ירה אומר הנכם נוטל שבע
ו בדרום בילגה לעולם הולכת
מאוי מלפניה ומואי מלאחריה
ב אחרון הינו שבת שבחך
ראשון מ"ט כוון דהני מקדמי^ו
ב הדרי הדרי: חל יום אחר:
והני

ול מתרומות פאנוין כה"ס ב"כ כל מקוב
כלדה בסולנמן מהנים קניות סעודה" :
ה ש ע"פ צילון נזכר בלחן הכתוב בדף
בצצתם טשי יכוין נזכר בלחן בדף
ה ב כל המסתוריות צמצעבו אין ונופלן
כל צמות האתנו: הנקנויות חווין צויעו
ו צבאייה: אונקנויות חווין צויעו
ו צמצעו לסתוריות קדרי קדריטס: ומיוחס
בצצתם רלה: לעוזר חוקק בדרכו.
בז מוסך כי המונחים נגends עזריס
במקומות מוכחה וחזר ואופק פמהה
ו חלונה מסומה. חלונות סי צוית
ד מנה ו סטומה. חלונה צל ביגש:

ג' גם, ל שיטים. וכן בזמן שחיל יומם הראשון בשני ימים, בו ביום,^(ג) הילך גוטל שמי חילות יהירותו. ושהוא אומר היכנס והן באי שבת, גוטלין ד' חילות, שתיין ז' סעודה.

תלמידו לומר: חלך בחילק יאכלו בחילק עבודה כך חילק אכילה, ומאי אכילה אלימא קרבנות מהחטם נפקא², לבהן המקיריב אותה לו תריהה

על האבות מה מכרו האבות זה ליה אני
בשבתי ואחה בשבתק: בעצרת אמר לו
הילך וכו': איתמר רב אמר "סוכה ואח"כ
זמנ רבה בר חנה אמר מן ואחר כך סוכה
רב אמר סוכה ואחר כך זמן חיובא דיוםא
עדיף רבה בר חנה אמר זמן ואחר כך
סוכה תדריך ושאינו תדריך תדריך קורם ולמא

ובית הלל קמיפלגי רת"ר^๖ דברים שבין בית
שמעיא אומרים מברך על היום ואחר כך מבבר
- מביך על היום ואחר כך מביך על היום בית
ואה"כ מביך על היום שהווע גורם ליין ש
שהווע גורם לברכות ר' א' ברכת ו
תדרורה תדרור ושאינו תדרור תדריך קודם ליום
בר בר חנה דאמר כבית הלל אמר לך ו
הלל עד כאן לא אמרו בית הלל החתום
שהה אמר אבל הכא אי לאו ומין מי לא אמרו
אמר לך אנא אמרי אפילו בבית שמאי ע
החותם אלא שהווע גורם ליין שבאה אבל הכא
וזמן תנן בעזרת אמר לו הילך מצה והילך חמץ
ומצה טפל וקוטני הילך מצה הילך חמץ א
הנאי היא דתניא הילך מצה הילך חמץ א
הילך מצה דרש רב נחמן בר רב הסדא לא
כך זמן אלא ומין ואחר כך סוכה ורב שחתה
ואחר כך זמן והלבאה סוכה ואחר כך זמן: מאי
קרבענות צבור: לאתווי מאי לאתווי פר העלים
כוכבים: והוא מזכיר את הכל: לאתווי מאי
יעום טוב הסמור לשבת בין מלפניו בין לאחד
בחילוק להם הפנים יהל להווות יום אחד [ל]
קבוע היה נטול עשר חלות והמתעככ נטול
(ה) המכנים נטול שש והוועצא נטול שיש רביה
והוועצא נטול חמש המכנים חילוק בצעון והוועצא
בדרום וטבעת קבוצה וחולונה סתומה: גמ' א
אלימא לפניה יום טוב ראשון לאחריה יום כ
ההרג אללא לפניה יום טוב אחרון לאחריה יום טו
והני מאחרי תיננו רבנן מילתא כי הוי דיניכ

ונמוד נומר חילק חילק. צמלה דסחטן
כל חות פבצ'ו וצרט: ומאר' אלילג. הי'
וופס' וג'. מי שעוזדקה חוקלה ווינ' ז
חמס סכבר ונעשית עזגדתו משבת ז
וממליכו. ווין ממא זמכלו לו' בוט
ז נא: ומא מלכו איזט זה זו.
ולווער לאטנו ציינס ציינו משבטן
ז מהל צבצטו קזע: אני צבצט'

וְיִמְנָטוּ כָלֵג בָּתָם יְהוָה סְזִוִּים
סְפִינָה הַלְּבָן לְמַשְׁמָר שְׁדָמוֹן אֶצְוֹב
וְעַל יְמִינָה קָדְשָׁה קָלְךָ נְהָרָה
וְלִמְצָא נְהָרָה מַלְכָךְ כְּמָלָךְ

קידוש סיום: קדמוך נזכרנו עניינים: **שניות גולס לין צינע.** אלה הם מפני קידוש גל סיס נזקן לנולם וודע מעס אחרא קדמתם סיום תלולמל מתחמיכת ועדין יון גל נון פנוי: **שניות גולס לאקיוט שטחמו.**

כלci וסומ' קדין נמי לנקודע ען ספַט
איקידיס זרכטס ספַט מאה' פָעָמִי
אַזְקָפָט נְמֻקּוֹס יְיָן : יְמָה יְגָן דְלָמָר
וּזְכָתָם פִּיסְטָפָט מְתִילָר דְלָמָר
בְּצִימָת סְמָמִי : וְכָה גַּפְאָה. דְלָמָר
הַגְּדִיל עַדְיָן : אַלְמָה אַזְיָן גּוֹלֵס כּו'.

ונומלין ומן צבניל קמנוד כמו צהט גיגלייס: דאמץ עייק. סהוּן חוגצה יוס: ומטה טפל, סהוּן צל צבנ עדרס וקמני לפלמי מטה נס צרייטה למלמה מדוי עירף: פיי קעלס דרכ נאָן צוֹה. חס לילע זאן גרגל עפערו עטילס הוהלהם צ'ז: קייז מזותה. סהוּן צנעל צלטס הקערתת מה צ'ז צבניל ייעו על ציקטטז ומיכיו מפלג עע"ז צבניל יי"ט טכרי צבנתן גל חמג חולקין זו סוחלן ווּת יילע נאָכט צאס קדמוני ודטוּ מע"ז שן צעל יי"ט שן צמינו קבען נוּט פפלס בגמלה שאנטצמרת ממלפות נאָקוּון. הַט זמיגע למולין דלאהילין צאנז יולאי זונוקס דזרוס. כלְי אַלְיַה זאן יולאי טפֿי כהירן ניכמת קנס פֿוּן צקנוקס מהצע מטה מלון ווּוּנוּ מזונת בּוּנִי צוֹנֶה תומן הַלְּרַס ווּצְעַט צל צילגס קזוש אַטְפּוּן אַתְּהַלְּפּוּת צוֹנֶה צוֹתְלִי מַהְרָה צְנַפְּטָן

גרכום נס : פקמיס קיד „
סס זטמיס נס „ ג) יומם
ען „ ד) עני צבאות
ען „ ה) עני מויינט „ יט

וֹסֵף רִשׁוּי

卷之三

רכבי חילן נאנל
להק בחילן יאכלן
השו אונטן אלילה לעברונה, מה
כבודה, פ' כבודה של
מורו הוהיגלים שאמרנו
השׁ השׁ שמושתות שׁן
היה הילקה (חנ) חילק
כילת להם היפס לויין
ויזקון מאננו. (ו) ובא כל
הו, ופש, ואכלה
ויניא, (ב), והו מליל
גיגלום, אבל בשאר ימות
שנה, לדכ ממכרו וגו',
הו, וככו אמר אהת דלה
ני בעשורת ואטה בשבחן,
ל המשורה וזה כל
קרובנותה הראות בשבחן.
טראנסלייט (בערבית וגו').
התרם רב אמר סוכנה ואחר
וז, פירס, פרוס קדרם
מברך לישב בסוכנה ואחר
כך, מון, סבר חיבא
וימוא, עופר, לא אקדמיות.
בהה בר בר תהא מאור
מן ואחר כך סוכנה,

ב) נדרני ריבוי מתקלים סטטוגרפיים מתרחשים היוצרים מוקדי מושג ותפקידים נבדקיים. (ג) נדרן ג'י' וס' דומיננטי מתבטא ב'כ' ו'ס' קומו כב' וכ' וכ' קומו כב' וכ' וכ'.